

חלק אביר הרועים שני טו

ממנו היסורים והי' כאחד האדם וציוה רבינו הק' להביא לו צלוחית טהי חמין ולפי שהי' נחלש מאד מן היסורים ציוה להכין לו מטה שם בחדר החיצון שלא יצטרך לילך לאכסניא וישן שם בלילה ההוא :

רלז.

ויהי אחר חצות הלילה הנה בא פתאום רבינו הקדוש זי"ע לחדר החיצון שישינו בו החסיד הנ"ל והקיצו בעצמו משינתו ושאלו ברעש אצל מי הנחת את הילדים שלך החולים כשנסעת מביתך לכאן, וכאשר ענהו אצל אמם וחמותו אמר אליו רבינו הקדוש ברגש קודש מאד אבל את מי הנחת בביתך לשמרם וצעק כן איזה פעמים את מי הנחת לשמרם בביתך וחזר לחדרו הקודש וסגר הדלת והוא החסיד נשאר בסחד ואימה כי הבין היטב שבודאי אירע שוב עכשיו סיבה חדשה בביתו והמצב לא טוב ונהפכה לו כל השמחה לתוגה ומיד בבוקר נסע לביתו בעצב ויגון וכמעט כבר הי' מייאש עצמו מנעריו שהשאר בביתו אחרי דיבורי רבינו הקדוש זצ"ל האמורים למעלה עד שכשבא לעירו העמיד עצמו תחת התלון לשמוע אם המה בוכים למשפחותם אבל מה גדלה היתה שמחתו כששמע שהנערים שהיו חולים מרקדים בהבית ומשחקים כדרך נערים בריאים ואז נכנס להבית והי' שמחתם שלימה ואח"ז שאל לב"ב אם הי' כאן איזה סיבה ומאורע באותה לילה שהי' אצל הרבי הקדוש בנאשעלסק וכחשו לו שלא הי' שום דבר אבל כשטען שידוע בכירור מן הרבי שהי' להם איזה סיבה אזי הודו לו שבאמת בלילה הלזו בשעה פלונית כבר היו הנערים אחר היאוש כי נעשה עיפוש גדול בהבית בלילה ע"י הסבתא מהגחלים שבתנור ונתעלפו עי"ז הנערים למאד ועשו צעקה גדולה עד שנתקצו כל אנשי העיר והרוסא ועשו כל תחבולות לעוררם ולא יכולו וגם הוציאו אותם להרחוב ופשוט אותם על הארץ ולא הועיל כ"ז מאומה ושכבו על הקרקע בהרחוב בלי שום חיות עוד וכבר התייאשו עצמם כולם מהם והבכיות והקולות היו עד לב השמים אבל בין הרעש הנורא שהי' אז וסברו כולם שהם מתים פתאום פתחו עיניהם מצמם ושבו מעט מעט לחיותם לגמרי ואמרו האנשים שהיו שם שראו תחיית המתים בעיניהם ויהי כאשר סיפר להם החסיד הנ"ל איך שבשעה פלונית ממש הקיץ אותו רבינו הקדוש משינתו וצעק אליו את מי הנחת לשמרם בביתך כנ"ל חרדו איש אל אחיו כי ראו איך שצפה ברוח קדשו וראה את כל המאורע בביתו והבינו אזי בשל מי נעשה להם הנס הגדול הזה ומי שמרם ומי הצילם ממות לחיים זיע"א :

רלח.

שמעתי מאברך אחד שהי' דר עם אשתו יותר מעשר שנים ולא ילדה, ויהי

נצורותיך אלל האיש הזה שחולה מסוכן במלכ כזה עוד חזיק חיותו למטן יסכול את היסורים האנושים עתה הראינו את חסדך והסר ממנו כל מדוה, ומיד כסימו את הדברים האלה נפתחו מעינותיו וילאו כל מימיו עד שהי' כאחד האדם עכ"ל.

ויהי כשהזכיר עצמו לפני רבינו הקדוש זצ"ל לישועה בבנים, השיב לו במפורש שיראה לגרשה והוא יזכה לבנים, וכשחזר לביתו וגילה זאת לחמיו, נעשה מהומה גדולה והיא לא רצתה להפרד ממנו, ולא האמינו שהרבי אמר לו כן, כי הם טענו שהמניעה הוא מצדו, והסכימו ביני' שכולם יסעו ביחד לסאכטשאב, הוא וז' וחותרו אודות זה, ולפי שנשים לא נכנסו בסאכטשאב לקודש פנימה הי' אבי' הטוען עברה בפנים לפני רבינו הקדוש והאשה עמדה אצל הדלת מחדרו הקודש בחוץ ויהי לאחר שבירר הבעל לפני רבינו הק' ע"י תעודת הרופאים שהמניעה הוא מצדה ולא מצדו ואמרו הרופאים בפי' שהיא עקרה ע"כ הסכים גם אבי' להגט וכאשר שמעה האשה בחוץ שמדברים כבר מענין סדר הגט הרימה קולה בבכי וצעקה מרה על בעל נעוריו, וכששמע האברך בפנים קול בכייתה, בכה גם הוא נגדה בקול צורח על אשת נעוריו, וכמו שרבינו הקדוש זי"ע הי' בטבע רך לב וטוב מאד בכה הוא לנגדם, וצעק שיפסקו למעשה מלבכות כי אין לו עוד כח לסבול צערם ובכייתם, ונתרגש מאד ורץ בהתלהבות גדול בחדרו הקודש הנה והנה כמה פעמים רצוא ושוב עד שהעמיד עצמו באמצע החדר וצעק בקול חוצב להבות אש ואמר רבש"ע יודע אני שלידת אדם ובריאתו הוא ענין מעשה בראשית אבל הלא אתה יכול לשנות גם מעשה בראשית, אבקש אני אותך שתשנה גם אצל הזיווג הזה מעשה בראשית שיהי' להם בנים, כדי שלא יצטרכו לגרש עצמם אצלי ומיד בסיימו לדבריו הקדושים האלו פנה עצמו אל האברך ואמר אליו בשמחה לך לך חזור לביתך וכבר יש לכם הישועה, וכן הי' שבשנה ההיא ילדה לו אשתו העקרה בן זכר, שוב נזכרתי שזהו ממש כעין מעשה דרשב"י המובא במדרש רבה שיר השירים (פרשה א' סי' ל"א) באשה אחת בצידון ששהתה עשר שנים עם בעלה ולא ילדה דאתי גבי רשב"י למשתבא דין מדין, ועמד והתפלל עליהם ונפקדו, וסיים שם המדרש ללמדך מה הקב"ה פוקד עקרות אף צדיקים פוקדים עקרות וכ' המת"כ כלומר יש בידם ספתח העקרות שע"י תפילתם פוקד אותם הש"י ע"ש כל המעשה זי"ע"א :

ר"ט.

פ"א בשנת קודש כשישב רבינו הקדוש זצ"ל בשלחנו הטהור בסעודתא תניינא והחסידים עמדו סביבו התצורר פתאום באמצע דביקתו ואמר ברגש קודש, איני יודע מה זה היום שהחסידים מרבים לספר ממני מופתים, אין קאצק האט מען זיך נישט אב גיגעבין מיט מופתים אַ מאָהל אַ מאָהל ואני הייתי בקאצק כמה שנים ביחד ולא ראיתי מופתים רק לפעמים אחת או שתיים [ואז היו שם בשלחנו הטהור כמה חסידים מחסלגה אחרת שבאו גם לסאכטשאב על ס"ק ועיין בהמכתב עוז למיל בהחלת הספר והכ"ן] וכעת מספרים ממני החסידים כ"כ מופתים, וסיים רבינו הק' ואמר בזה"ל אפשר גם לפקוד עקרות וכי"ב נחשב אצלם למופת אבל לא כן הוא שזה יכול לזעור גם איש נושא מים בלשונו הק' דאס קאן אַ וואסער טרעגער אויך עכלה"ק ועיין כעין זה בספר הקדוש שם משמאל פ' בשלח שנת תרע"ו וז"ל ובזה הנני מבין מה שהגיד לי כ"ק אבי אדומ"ר וצללה"ה ביחוד שכל אדם יכול להושיע את חבירו